

Χίλια καλῶς σᾶς· βροχαμε, χίλια και δρό μιλάδες,
και οί κάποιοι με τα λούσινα και με της πρασιάδες
ν' αντιλαμψούν· γερήσαρα κοινῆς χαρᾶς μητρώματα
και τηρήσουντα πορτοκαλάς· διπο μαργόνας μήματα.

Συνέλευσις Συντακτική, πανήγυρος μεγάλη,
και δε δοῦμα τι δια βγάλη.

* Ο ξύλινος πολέτης
στὸν Πρετγκόντα τῆς Εκρήτης.

Εθοι τὸ Βασιλόπονιο... σταθῆται τὸ δ' ὅδος...
ζήτω τὸ Βασιλόπονιο, ποῦ τιστειλαν δόσ
νό φέρε τῆς ἔνθετος μανιάς χαρωπά
κι' έποι τὴν μεγαλόνο τῆς Κρήτης διάσπαστη,
ποῦ λές πῶς ἐμεγάλισας κι' ἐκεῖνο στὰ βουνά τῆς
κι' ἀράφη μὲν τὸν πόνον τῆς και μὲν τὰ βάσανα τῆς.

Φανάριον κι' ἀπὸ μητράματα και βράχους και σπηλαῖς :
γι' αὐτὸν τὸ Βασιλόπονιο στρώσε πορτοκαλάς.
Μπαινει μὲς στὴν Συνέλευσιν, φορεῖ μαργαλούνδονες,
κι' ἀπὸ δύον τόρα κι' δεν δημητῆ
τοῦ κρυφούλεν : εὖλον εδοι,
και γίνον παλαὶς Θησεὺς στὸς ἔπους Μινωιαύδονες.

Συγνημένο φαίνεται, και βλέπε κάποιο δάκρυ,
ποῦ στέναι και ζεραίνεται μὲς στον ματζοῦ τὴν διηρη.
Ζήτω τὸ Βασιλόπονιο, τὸ βίλατημα τοῦ Θερόν,
και τῆς στοιχῆς τὸ δάκρυ και τὸν κρυφόν του πόνου
στάλις δροσῆς νά γίνονται κι' δερπε μαργαριτάρια,
κι' ἀπὸ λαβήρινθον παθῶν νά σοδουν παλληριδια.

Ζήτω τον, ποδην σύμβολο τῆς Κοήτης λατρευτό,
και λές πῶς οι Κορδιάτες τὸ θρέψανται κι' αὐτό.
Εθοι... τὴν πολυπόθητη χαρᾶ νά μᾶς χαρίσῃ,
κι' ἔπειτα στὸ ποράβι τον τὸ πρότον νά γυρίσῃ.

Τῆς Βουλῆς ἡ λῆξις
και μεγάλη πλήξις.

Φασούλη, ποῦ κάθεται μέγενος εβόνια φωτιά,
Φασούλη, ποῦ τόρα πάλι τοῦ πορτοκάλησαν ταῦθι
κρότος χρόνων μας παλλήν
σαν πουλεριώδια πουλιάν.

Κι' γεω καίσο φηδη τὴν Κρήτη και τὸς δύλων τῆς σαλπίζω
κι' διλέσαντας στὰς Δυνάμεις τὰς Προστάτιδας ἐλπίζω.
Μά μη γαίσεσαι ποιό πρὶν νά μάθης τὴν ἀλήθεια,
κι' ένται πάνι πιθανόν νά φωνάξῃς: κολονόθα.

* Έν ποσεύθη, Φασούλη,
πῆρε τέλος κι' η Βουλή,
κι' ἀπεριγραπτος η λόντη, ποδοχο τόρα στὴν καρδη,
και δὲν ξέρω ποῦ νά πάσι νά περάσω τὴν βραδεύσ.

Τι δὲν έκαμαν δλήθεια τῆς πατρίδος οι σωτῆρες !
ἀγρυπνούντας τοὺς εδρῆινε τὸ γλυκόν μερόδωμα,
φόρο και στῆς οιδεώντες εβραλαν τῆς κανοκούρας,
μα και σ' δουσι αιδερόντας μονήρα για οιδέρωμα,
σαν κι' ένεινα δηλόντοι τῶν κυρίων βουληφόρων
διαν φεύγοντα μὲ τὴν πούλια κονφαμετον κατὰ κόρον.

Σαναθήμαν τόνος πόρους,
και κατάμεστοι ρυτίδων

θγανόσαν μὲ φόρους
και μετά γανωματίδων.

* Εκελάδησος και πάλιν γιά τὸ κράτος σύν δίλγα
τῆς γαλάνδρας τὸ λαθόντη,
κι' ἀπὸ μέσ' ἀπὸ τὴν μινά
φρόντισος νά βγάλη ένγη.

* Επεγγήσιαν πολλὰς γενικοῦ καλοῦ συμβάσεις,
ἡλθαν διας και στημάτες, ποβητρες τὸν διαβάσος,
και στὸς δηπονις τὸν ἀκόμη τὸν νανούριαν γονοφέτηα,
κι' έκαναν τοῦ Κόντων Τεώτητη πεσερα τὰ καμπανάτηα,
και τὸ φάρι μηδογοι φίλοι
τοψηγηνα συχνῆ στὰ κείλη

* Επε ψήφισαν πρὸς τούτους και τὰ Στρατιωτικὰ
με τὰ συναρτη των δλα,
τηστραγηνα γιά την πυρόλιθα
και γι' ἀντιοργούλικα.

Κι' ή φεπούμπιλα κι' ο Κόντων μέσα στὴ Βουλὴ προσφέτας
έβεβαιωσαν μὲ τόνο
πᾶς τὸ Στέρμα δὲν πηγαίνει στὴν Εδράπη γιά τὸ κράτος,
μα γιά θεραπεια μόνο.

Κι' δ Κορφιάτης είπε πάλι πᾶς τὸ Βασιλέας στὰ ζένα
δὲν πηγαίνει γιά σκοτούρα,
μα γι' ἀνάπαινοι και κοῦρα,
κι' ἀπ τυχὸν εθεῇ Μινούτορο κι' Αδυντομάρτα κακέτα,
τιότι οιχει κι' ένα λόρο γιά την δόλια Ραμπρόσην,
ποῦ τὰ δίκηα της ποτεύεις πᾶς θάβοσην δικαιοσύνη.

* Ωστε μάθε το και σύ, Φασούλη μην τραγούδη,
ποῦ φανάζεις δημανῆς
πᾶς δ Βασιλέας πηγαίνει
και' μιλεῖ στὸς συγγενεϊς.

Τῆς πατρίδος οι σωτῆρες τι δὲν έκαμαν και τι !..
έγιναν κι' Αστυνομίας ἄψε οβέσε και Σεφατοι,
συνεπίληψαν τοὺς νόμους Γάμα, Δέλτα, Ζήτα, Θήτα,
Ιεφαν τροποποιήσεις και' στὸν νόμον "Αλφα Βήτα,
μετερρύθμισαν πρὸς τούτους και τὸν Γύρτα Κάπτα Σι,
κι' άφησαν ίδροτον θρόμβους και ποδαριμὸν δέξ.

Εἰς τὸ καλό, πατέρες μας, διπο γιάδ' μας κινητρήσεις,
με τῆς Βουλῆς τὸ αλεισμο τὸ πάνι μελαγχολεῖ,
και μοδηρεται στὴρ πόρα της νά γράψω πᾶς τουραδέταις
καθὼν κι' δ Κεδρύλει έγαγεν στὸν Αγγλαν τὴν Βουλή.

Κατασιγάζει τῆς Βουλῆς δ λογοκόπος σάλος,
κι' έκειν' ή μοντετά, ποδήνα λόγος γι' αὐτήν μεγάλος,
διμύη μηδεφαμένη
στὴν δροφή της μέναι,
και μὲ τὴν λῆξιν, Φασούλη, τὴν κένταξα και πάλι
κι' δρεβούντας τῆς φώναξα στὴν Σύνοδο τὴν δλλη.

Και καμπούσια ποιητιλαίσ,
μ' άλλους λόγους δηγγελαίσ.

Διὰ πάνα δρεγαίον δ Ρωμηὸς θά σᾶς συντηρηση
τὸ λαμπρὸν Τυπογραφεῖον Εδστρατον τοῦ Διονύσου.
Κι' δ Ραμπρός δειπν πρόντον γιάσει φύλο δηλενό ..
στὴν δόδον τον Πρακεπέλους, αἴστων δριθμὸς διπά.